

ការសំភាសន៍របស់អ៊ីប្រុស ផុន ផុស

ក៖ អ្នកដែលសំភាសន៍ ជាង ស៊ីអិល

ខ៖ អ្នកដែលអោយគេសំភាសន៍ ផុន ផុស

ការសង្ខេបប្រវត្តិរបស់ អ៊ីប្រុស ផុន ផុស

អ៊ីប្រុស ផុន ផុស មានអាយុ អ៊ីប្រុស មានភេទប្រុស អ៊ីប្រុស មានទីលំនៅបច្ចុប្បន្ននៅ ភូមិស្ទឹងជ្រៅ សង្កាត់ដើមមាន ស្រុកតាខ្មៅ នឹងខេត្តកណ្តាល។

ក៖ ចឹងជាដំបូងខ្ញុំអរគុណអ៊ីដែលបានអោយខ្ញុំសំភាសន៍ពីប្រវត្តិរបស់អ៊ី ហើយការសំភាសន៍មួយនេះត្រូវបានរៀបចំដោយសកលវិទ្យាល័យមួយដែលនៅអាមេរិចដែរ មានឈ្មោះថាBYU

ហើយដោយសារតែសកលវិទ្យាមានគោលបំណងចង់រក្សាពីប្រវត្តិរបស់ប្រជាជនខ្មែរ ដើម្បីទុកអោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយៗអោយពួកគាត់

បានស្គាល់ពីប្រវត្តិរបស់ឪពុកម្តាយនឹង

ប្រវត្តិរបស់ដួនតាចឹងនៅពេលដែលខ្ញុំបានសំភាសន៍អ៊ី

ហើយនឹងខ្ញុំនឹងដាក់ការសំភាសន៍ទាំងអស់នឹងទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលាដែលមាន

ឈ្មោះថា www.cambodianoralhistories.byu.edu

ចឹងសំរាប់អ៊ីយល់ព្រមដើម្បីអោយខ្ញុំដាក់ការសំភាសន៍

មួយនឹងទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលាដែរទេអ៊ី?

ខ៖ បាទ!!ព្រមនឹង

ក៖ បាទអ៊ីបាទចឹងសំរាប់ខ្ញុំជាអ្នកសំភាសន៍អ៊ីខ្ញុំមានឈ្មោះថា ជាង ស៊ីអិល ហើយថ្ងៃខែដែល

ខ្ញុំបានសំភាសន៍អ៊ីគឺនៅថ្ងៃទី6ខែ4 ឆ្នាំ2018 ធ្វើនៅភូមិ4 ច្រឡំភូមិ4គឺនៅភូមិ

ខ៖ ភូមិស្ទឹងជ្រៅ

ក៖ ភូមិស្ទឹងជ្រៅណាអ៊ី?

ខ៖ សង្កាត់ដើមមាន

ក៖ សង្កាត់ដើមមាន ចុះខ័ណ្ឌ?

ខ៖ ស្រុកតាខ្មៅ នៅខេត្តកណ្តាល

ក៖ ចឹងនៅខេត្តកណ្តាលណាអ៊ី
បាទចឹងសំរាប់អ៊ីមានឈ្មោះពេញនឹងមានឈ្មោះអីគេដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំបាទមានឈ្មោះផុន ផុស

ក៖ ចុះមានឈ្មោះហៅក្រៅទេអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំអត់មានដាក់ផងនឹងខ្ញុំដាក់តែប៉ុណ្ណឹង

ក៖ អូ!!បាទចុះកាលពីនៅក្មេងៗនឹងមានធ្លាប់មាននរណាហៅឈ្មោះអ៊ីអីផ្សេងដែរទេ?

ខ៖ ខ្ញុំគេហៅឈ្មោះភាសាអីចឹងទៅណាស់

ក៖ អូ!!ហៅឈ្មោះភាសាអី?

ខ៖ រឺហៅផុស ភាសាអីចឹង

ក៖ ចឹងហៅផុស ភាសាអីចុះអ៊ីមានអាយុប៉ុន្មានដែរអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំអាយុ58ឆ្នាំ

ក៖ ចុះអ៊ីដឹងថាអ៊ីកើតនៅថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំអត់ចងចាំទេក្នុងចេះគិតដែរទេ ខ្ញុំដូចជា1960គត់ម៉េចទេនេះ កើតនៅឆ្នាំ1960

ក៖ ចឹងអ៊ីកើតនៅឆ្នាំ1960ណាអ៊ី ប៉ុន្តែថ្ងៃខែអ៊ីអត់មានចងចាំទេណា?

ខ៖ ខ្ញុំអត់បានចងចាំទេណាស់

ក៖ អូ!!អត់អីទេអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំស្តាយណាស់ដែរខ្ញុំមិនបានប្រាប់ហាស

ក៖ បាទអ៊ី ចុះអ៊ីឆ្នាំខ្មែរនឹងអ៊ីកើតនៅឆ្នាំអីគេដែរអ៊ី លក្ខណៈឆ្នាំជូត ឆ្នាំ ខាល ថោះហាស?

ខ៖ ឆ្នាំខ្មែរហោស?

ក៖ បាទអ៊ីឆ្នាំជូត ឆ្នាំ ខាល ថោះអ៊ីឆ្នាំអីគេដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ អូ!!ខ្ញុំឆ្នាំឆ្នាំ ហោឆ្នាំជូតហី អូឆ្នាំជូតនឹងហាស

ក៖ ចឹងអ្វីឆ្នាំជូត ចុះអ្វីកើតនៅឆ្នាំណាដែរអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំកើតនៅក្របៅអាចម៍កុកហោសស្រុកកំណើតហោស

ក៖ ក្របៅអាចម៍កុកនឹងនៅណាដែរអ៊ី?

ខ៖ នៅខាងក្រោមព្រែកហូរនឹង

ក៖ នៅក្រោមព្រែកហូរ ប៉ុន្តែនៅភូមិអី ឃុំអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ កាលណាមុនបើនិយាយទៅយើងនៅស្រុកតាខ្មៅដែរនឹងហាស
នៅខេត្តកណ្តាលដែរនឹងហាស

ក៖ នៅស្រុកតាខ្មៅប៉ុន្តែភូមិអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ នៅភូមិក្របៅអាចម៍កុក

ក៖ ចុះនៅឃុំអីគេដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ នៅឃុំហាសកាលពីមុននឹងជ្រែកយោងចឹងហាសណាស់

ក៖ ឃុំជ្រែកយោងណាអ៊ី?

ខ៖ បាទកាលពីជំនាន់សង្គមហាស

ក៖ បាទអ៊ី ចុះសំរាប់អ្វីមានបងប្អូនចំនួនប៉ុន្មានដែរអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំមានបងប្អូន7នាក់នឹងហាស

ក៖ ចុះអ្វីជាកូនទីប៉ុន្មានដែរអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំជាកូនទី2

ក៖ ចុះមានស្រីប៉ុន្មាននាក់ នឹងប្រុសប៉ុន្មាននាក់ដែរអ៊ី?

ខ៖ មើលបងប្អូន7នាក់ មានស្រី2នាក់ចឹងមានប្រុស5នាក់ហោស

ក៖ ចឹងមានស្រី5នាក់ នឹងប្រុស2នាក់នឹងហោស វាមាន8នាក់ហ្នឹងអ៊ី?

ខ៖ អត់ទេមាន7នាក់ទេនឹង

ក៖ អូ!!មានតែ7នាក់ទេហោសអ៊ុ

ចុះបងប្អូនរបស់អ៊ុនឹងមានឈ្មោះអីគេខ្លះដែរទៅអ៊ុមានចងចាំទេ?

ខ៖ មានឈ្មោះផុន លាប មានឈ្មោះផុស ផុន ហើយនឹងមិនបាច់និយាយទេ

ក៖ បាទៗអ៊ុបាទ?

ខ៖ ហើយនឹងមានឈ្មោះផុន តូច មានឈ្មោះលាស់ មានឈ្មោះផុន ថា

ក៖ មានឈ្មោះផុន ថា ហើយចឹង?

ខ៖ វាបានប៉ុន្មាននាក់ដែរហើយនឹងហោសអ៊ុ?

ក៖ ខ្ញុំភ្លេចបាត់ហើយនឹងអ៊ុ?

ខ៖ វាមើលបាន5នាក់ហើយណា

ក៖ ហើយចុះប្អូនរបស់អ៊ុទៀតនឹងហោស?

ខ៖ អាប្អូនតូចៗនឹងវាមិនបានដឹងទេ

ក៖ ចឹងអ៊ុអត់មានចងចាំឈ្មោះទេណាអ៊ុ?

ខ៖ បាទអត់ចងចាំទេ

ក៖ បាទអ៊ុ ចុះអ៊ុមានចងចាំថាកាលអ៊ុនៅក្មេងៗៗ

ប៉ុណ្ណឹងអ៊ុនឹងអ៊ុមានធ្លាប់បានលេងអីគេខ្លះជាមួយបងប្អូនរបស់អ៊ុដែរ?

ខ៖ លេងតែបិទពួន

ក៖ លេងបិទពួន លេងឡើកបាយឡ?

ខ៖ លេងអីចឹងទៅណាស់

ក៖ លេងបាញ់ឃ្នី នឹងលេងគប់ឈូសអីចឹងទៅណាអ៊ុ?

ខ៖ បាទក្រៅពីនឹងនៅប៉ុននេះនឹង អត់ទាន់មានលេងឈូសទេ

ក៖ អូ!!ចឹងអត់ទាន់មានទេហោសអ៊ុ?

ខ៖ បាទ!!មានទាល់លេងនឹងហាស លេងអីតប់វង្ស មានទាន់មានឈូសណា
លេងគប់នឹងហាស រួចហើយនឹង
មានដល់ថ្នាក់ប៉ុននេះនឹងច្រូតស្មៅគោជាមួយបងប្អូនអីនឹងហាស

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ បើបាញ់ឃ្នីអីនឹងមាន

ក៖ ប៉ុន្តែមានលេងទាល់បាល់អីដែរតើហីអ៊ី?

ខ៖ អត់មានទេ កាលខ្ញុំនៅពីតូចៗនឹងអត់មានទេណាស់

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីទៅច្រូតស្មៅគោអីចឹង?

ខ៖ បាទមើលប្អូនអីចឹងទៅណាស់ចុះខ្ញុំទី2ហោស

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ ហើយនឹងដាំបាយចឹងទៅ

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ីចូលចិត្តធ្វើអីគេតែម្តងនឹងជាមួយបងប្អូនរបស់អ៊ីនឹង?

ខ៖ ចូលចិត្តហោស ចូលចិត្តតែប្រលែងលេងចឹងទៅនៅលើផ្ទះនឹង

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ លេងសើចមកពីនេះហាសដឹងក្តីប៉ុនៗនេះហាស

ក៖ បាទអ៊ីបាទចឹង?

ខ៖ ចូលចិត្តលេងចឹងទៅហើយ

ពេលនៅនោះកំសត់ណាស់អូនអើយនៅកំបៅអាចម៍កុកនឹង

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទ ចុះអ៊ី?

ខ៖ ស្រុកសង្ក្រាមហាស ស្រុកជួបសង្ក្រាមហាស

ក៖ បាទអ៊ីបាទចុះ?

ខ៖ ជួបពេកនឹងហាស ចុះកាលណាខ្ញុំជួបនៅប៉ុណ្ណឹងខ្ញុំជួបហាស

ក៖ ចុះសំរាប់អ្នកគិតថាបងប្អូនរបស់អ្នកនឹងសព្វថ្ងៃពួកគាត់នៅណាដែរអ្នក?

ខ៖ បានស្លាប់ទាំងអស់នឹង

ក៖ អូ!! ចឹងស្លាប់ទាំងអស់តែម្តងហោសអ៊ី?

ខ៖ អស់រលីងតែម្តងនឹងទាំងម៉ែទាំងឪនឹងតែម្តងនឹងស្លាប់ទាំងអស់នឹង

ក៖ ចឹងនៅសល់តែអ្នកមួយទេហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទនៅសល់តែខ្ញុំមួយទេទោលតែម្នាក់ឯងនឹង

ក៖ ចុះសំរាប់ម្តាយរបស់អ្នកនឹងគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរទៅអ្នក?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះកង ងួន

ក៖ ចុះគាត់បើមកដល់ឥឡូវនឹងមានដឹងថាគាត់ប្រហែលជាអាយុប៉ុន្មានដែរទេអ្នក?

ខ៖ ឥឡូវនឹងអាយុគាត់នឹង70ឆ្នាំនឹងហាស

ក៖ ប៉ុន្តែគាត់ស្លាប់បាត់ហើយណាអ្នក?

ខ៖ គាត់ស្លាប់បាត់ហើយនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែម្តាយរបស់អ្នកនឹងគាត់បានកើតនៅណាដែរអ្នក ម្តាយរបស់អ្នកហាស?

ខ៖ គាត់កើតនៅក្របៅអាចម៍កុកដែរនឹង

ក៖ ចុះឪពុករបស់អ្នកវិញហាសអ្នក?

ខ៖ គាត់នៅក្របៅអាចម៍កុកដែរនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែឪពុករបស់អ្នកនឹងគាត់មានឈ្មោះអីគេដែរទៅអ្នក?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះជន ជុន

ក៖ ប៉ុន្តែទាល់ឥឡូវនឹងគាត់ប្រហែលជាអាយុប៉ុន្មានដែរទៅអ្នក?

ខ៖ គាត់អាយុ80ឆ្នាំនឹង

ក៖ គាត់អាយុ80ឆ្នាំ អូយាយគាត់អាយុបងតាហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទគាត់បងប្រពន្ធ

ក៖ អូ!!ប្រពន្ធបងប្តីហ៊ីអ៊ី?

ខ៖ អត់ទេប្រពន្ធអាយុ70ឆ្នាំនឹងហើយឪពុករបស់ខ្ញុំមិញនឹងអាយុ80ឆ្នាំ

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ី

ចុះឪពុករបស់អ៊ីកាលពីគាត់នៅរស់នឹងគាត់ធ្វើអីគេដែរសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតដែរអ៊ី?

ខ៖ គាត់ចិញ្ចឹមជីវិតនឹងគាត់ធ្វើនេះគាត់នេសាទនឹង

ក៖ គាត់នេសាទត្រីណាអ៊ី?

ខ៖ បាទ!!គាត់នេសាទត្រីនឹងហាស

ក៖ ចឹងគាត់នេសាទតែត្រីទេគាត់អត់មានធ្វើស្រែចំការទេណាអ៊ី?

ខ៖ គាត់ធ្វើដែរនឹងពេលខែពង្រ៖គាត់ពង្រ៖

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទចឹង?

ខ៖ ជំនាន់ណាពង្រ៖ស្រូវទេណាស់ ពង្រ៖ស្រូវនៅទូលក្រសាំងនឹងហាស

ក៖ បាទអ៊ីបាទ ចុះគាត់កាចរឹមួយក៏ស្លុតឪពុករបស់អ៊ី?

ខ៖ ឪពុករបស់ខ្ញុំនឹងគាត់ស្លុតទេ ប៉ុន្តែអ្នកដែរធ្វើអោយកាចនឹងគាត់កាច?

ក៖ ចឹងហោសណាអ៊ី?

ខ៖ បាទគាត់ស្លុតសឹងអីហើយនឹង?

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទនឹងហើយ?

ខ៖ ប៉ុន្តែបើគេធ្វើអោយគាត់កាចនឹងគាត់កាចចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ ប៉ុន្តែគាត់ស្អប់ចឹងទៅណាស់ប៉ុន្តែតែទើបតែស្អប់នៅជំនាន់អាពាហ៍នឹងទេ

ក៖ អូ!!ចឹងហោសបាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ អាពតគេបានសំលាប់បងប្អូនរបស់គាត់ចឹងគាត់បានសំលាប់គេវិញចឹងទៅណាស់

ក៖ អ្វីៗគាត់ខឹងគាត់ហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទនៅចឹងទេបើថាពីសង្គមនឹងគាត់អត់មានទេ

ក៖ ចឹងគាត់ស្លូតទេណាអ៊ីណា?

ខ៖ បាទ!!គាត់ស្លូតទេនឹង

ក៖ ចុះសំរាប់ម្តាយរបស់អ៊ីវិញគាត់ធ្វើអីគេដែរសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតដែរអ៊ី?

ខ៖ ម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងសំរាប់តែលក់ត្រីអោយឪពុករបស់ខ្ញុំនឹងហាស

ក៖ អូ!!ចឹងឪពុករបស់អ៊ីអ្នកនេសាទ ហើយឪពុករបស់អ៊ីអ្នកលក់ត្រី?

ខ៖ គាត់អ្នកនេសាទ ហើយម្តាយគាត់អ្នកលក់ត្រីនឹង

ក៖ អូ!!បាទ ចុះសំរាប់គាត់កាចរឹមួយក៏ស្លូតដែរម្តាយរបស់អ៊ីនឹង?

ខ៖ គាត់ស្លូតណាស់គាត់នឹង

ក៖ ចឹងហោសអ៊ីណាអ៊ី?

ខ៖ គាត់មិនដែរចេះវៃកូនទេមិនដែរបានជេអីទេនឹង

ក៖ អូ!!បាទចុះអ៊ីមានធ្លាប់មានចងចាំថាកាលអ៊ីនៅជាមួយពួកគាត់
អ៊ីធ្លាប់មានប្រវត្តិអនុស្សាវរីយ៍អីជាមួយគ្នាដែរទេអ៊ី ធ្លាប់ទៅស្រែធ្លាប់អីចឹងហាស?

ខ៖ មានដែរតើ!!នឹង

ក៖ អ៊ីមានបានធ្វើអីគេខ្លះដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ មានដូចជានៅជាមួយម្តាយនឹង ចេះធ្វើកិច្ចការងារនៅផ្ទះចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ ហើយនឹងចេះធ្វើស្មៅអីចឹងទៅណាស់ នឹងចេះបោចស្មៅនៅក្នុងស្រូវអីចឹងទៅ

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ ហើយនឹងទៅដាក់លបជាមួយឪពុកអីចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹងហើយ?

ខ៖ ទៅធ្វើនេសាទនឹងជាមួយគាត់ចឹងទៅ នឹងរកត្រីអីចឹង

ក៖ អូ!!បាទអ៊ី

ចុះអ៊ីតិចថាឪពុករបស់អ៊ីនឹងគាត់មានធ្លាប់ប្រាប់ពីប្រវត្តិកាលពីគាត់នៅក្មេងទៅអ៊ីដែរទេ?

ខ៖ គាត់ប្រាប់ដែរតើនឹង

ក៖ គាត់ថាគាត់ធ្វើអីគេខ្លះដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ គាត់ថាកូនអើយយើងក្រចឹងហាសណាស់យើងចេះតែដាក់លបអីចឹងទៅ
យើងធ្វើស្រែទំលុសអីចឹង ទៅណាស់

ក៖ អត់អីទេអ៊ីអចផ្អាកមួយម៉ាត់សិនទៅអ៊ី

ខ៖ បាទចឹងនឹង

ក៖ ចុះម្តាយរបស់អ៊ីនឹងគាត់មានធ្លាប់ប្រាប់ពីប្រវត្តិកាលពីក្មេងទៅអ៊ីដែរទេ?

ខ៖ គាត់ប្រាប់ដែរនឹងគាត់ថាគាត់នឿយចឹងទៅណាស់ គាត់មានតែលក់ត្រី

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ គាត់ទូលត្រីលក់ហាស

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ គាត់មកផ្សាររបស់យើងនៅតាខ្មៅនឹងហាស មកពីក្របៅអាចម៍កុកចឹងហាស

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ី ចុះយាយតាខាងឪពុកនឹងអ៊ីមានស្គាល់ឈ្មោះគាត់ដែរទេ?

ខ៖ ខាងឪពុកហោសខ្ញុំស្គាល់ ផន ប៉ាច

ក៖ នឹងខាងឪពុក តាមានឈ្មោះអីគេដែរអ៊ី?

ខ៖ តាមានឈ្មោះផន

ក៖ ដល់ពេលយាយនឹងមានឈ្មោះប៉ាច?

ខ៖ នឹងហើយយាយមានឈ្មោះប៉ាច

ក៖ ចុះយាយតាខាងម្តាយវិញអ៊ី?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះកង ម៉ែន

ក៖ តាមានឈ្មោះកង?

ខ៖ បាទ ហើយយាយនិងមានឈ្មោះម៉ែន

ក៖ អូ!!បាទ ចុះយាយតាខាងឪពុកគាត់នៅណាដែរអ៊ីមានដឹងទេ?

ខ៖ នៅស្រុកកំណើតនៅនឹងដែរនឹង

ក៖ ចឹងហោសអ៊ី ចុះយាយតាខាងម្តាយវិញ?

ខ៖ នៅខាងម្តាយនឹងក៏នៅជាមួយគ្នានៅនឹងដែរនឹង

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ នៅម្តុំគ្នាទាំងអស់ដែរនឹងដីដូនមួយគ្នាទាំងអស់នឹង នៅក្បាលអាចម៍កុកនឹងហោស

ក៖ បាទអ៊ីបាទ ចុះសំរាប់អ៊ីមកនៅនឹងយូរនៅអ៊ី?

ខ៖ មកនៅតាំងពីឆ្នាំ1979នឹង

ក៖ នៅឆ្នាំ1979នឹងរហូតមកដល់ឥឡូវនឹងវាប្រហែលជាអស់38-39ឆ្នាំណាអ៊ី?

ខ៖ បាទនឹងហើយ

ក៖ បាទអ៊ី ចុះអ៊ីគិតថាមានបងប្អូនរឺមួយក៏កូនចៅណាដែរទៅរស់នៅក្រៅប្រទេសទេអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំនៅខាងខ្ញុំនឹងអត់មានទេ

ក៖ ប៉ុន្តែលក្ខណៈថាទៅធ្វើការងារនៅថៃ នៅវៀតណាម នៅកូរ៉េ
នៅជប៉ុនអីអត់មានទេហោសអ៊ី?

ខ៖ អត់មានទេនឹង អត់តែម្តងនឹងកូនរបស់ខ្ញុំនឹងវាខ្លួនណាស់វាមិនហ៊ានទៅនឹងគេទេ

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ និយាយទៅវាអត់ហ៊ានតែម្តងនឹង

ក៖ ចុះសំរាប់អ៊ីភរិយារបស់អ៊ីនឹងមានឈ្មោះអីគេដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ មានឈ្មោះឆោម ចាប

ក៖ ចុះអ៊ីមានចងចាំថាអ៊ីបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នៅថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរទេអ៊ី?

ខ៖ រៀបនៅក្នុងឆ្នាំ1982 ចឹងទើបតែការឥឡូវនឹងដែរនឹង

ក៖ នៅឆ្នាំ1982នឹងហោស?

ខ៖ នៅឆ្នាំ1982នឹងយួន គ្រាន់ពេលដែរឯងបាក់ជើងមែនទេ នៅទេកំពុងធ្វើសង្គ្រាម

ក៖ អូ!!នៅឆ្នាំ1982នឹងចឹងវាអស់36ឆ្នាំនៅពេលដែរអ៊ីការនឹង?

ខ៖ បាទនឹងហើយ

ក៖ ចុះនៅពេលដែរអ៊ីបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងគិតថាអ៊ីជាអ្នករៀបចំដោយចិត្តឯង រឺមួយឪពុកម្តាយជាអ្នករៀបចំអោយដែរអ៊ី?

ខ៖ ឪពុកម្តាយជាអ្នករៀបចំអោយនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែមានជំនូនជូនអ៊ីស្រីទេ?

ខ៖ អោយកាលពីជំនាន់ណាងអោយប៉ុន្មានទេ
អោយលុយខ្មែរហោសលុយខ្មែរពេលណាងចាយហើយនឹង
កាលណាងគេថាជំនាន់600ម៉េចគេទេនឹង

ក៖ បាទចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ កាលណាងលុយថ្លៃហាសណាស់ ទេកាលណាងអត់ទាន់មានក្រដាស50ផងនឹង

ក៖ ប៉ុន្តែលុយថ្លៃមែនទេអ៊ី?

ខ៖ បាទលុយថ្លៃកាលណាង

ក៖ ចុះអ៊ីកាលណាងអ៊ីអោយប៉ុន្មានដែរទៅអោយ600?

ខ៖ បាទ កាលណាឯង600នឹងលុយថ្លៃហាសណាស់នឹងហើយអោយចឹង
មានណាកាលណាប្រាក់ខែគាត់ នឹងជំនាន់ណាប្រាក់ខែ50នឹង
តែយើងអោយថ្លៃផ្ទះចឹងហាស

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ កាលណាឯងអោយប៉ុណ្ណឹងថ្លៃជាងគេជាងឯងហើយនាងឯងនឹង ពេលណាឯងលុយចំបក
លុយយូនហោស

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ បាទលុយជំនាន់គាត់ជួយយើងហោស

ក៖ បាទអ៊ីបាទ ចុះអ៊ីតិថាអ៊ីស្គាល់អ៊ីស្រីដោយរបៀបណាដែរអ៊ី?

ខ៖ ស្គាល់គ្នាដូចថានៅផ្ទះជិតគ្នាចឹងទៅណាស់

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទចេះតែមើលគ្នាឃើញចឹងទៅ ផ្ទះនៅត្រើយមួយខាងគេនៅក្រោយខាងនេះ

ក៖ ស្គាល់យូរដែរហើយណាអ៊ី?

ខ៖ ស្គាល់យូរហេប្រហែលជា2-3ខែនឹងហាស

ក៖ បានស្គាល់2-3ខែនឹងអ៊ីចាប់ផ្ដើមចូលស្ដីគាត់តែម្ដងនឹងអ៊ី?

ខ៖ បាទនឹងហើយចឹង

ក៖ អូ!!ចឹងលឿនដែរនឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទនឹងហើយថាអត់ទុកស្ដែកទេ

ក៖ ចុះអត់ទុកស្ដែកទេហោសអ៊ី?

ខ៖ ថាអត់ទុកស្ដែកទេអាត្មាឃ្លានហើយត្រូវតែឆាន
ម៉េចហ៊ានទុកស្ដែកបើទុកស្ដែកនឹងខ្លែងចេះហោះហើយនឹង ចុះគេស្ដីគ្រប់គ្នាដែរនឹង

ក៖ ចឹងពេលណាឯងមានមនុស្សច្រើនចង់ចូលស្ដីគាត់ច្រើនហោសអ៊ី?

ខ៖ មានមនុស្សច្រើនចូលដែរនឹង

ក៖ អូ!!ចឹងអ្វីត្រូវប្រញាប់ដែរហោសអ៊ី?

ខ៖ អូ!!វេទនាណាស់

ក៖ ចឹងសំរាប់អ្វីដូចជាអ្វីនឹងរៀនបានថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំអត់បានរៀនទេនៅនឹងហោស រលំតែកៀរអាពតធ្វើបាបនឹងហាស

ក៖ ប៉ុន្តែអ្វីមានចេះភាសាអីផ្សេងក្រៅពីភាសាខ្មែរដែរទេអ៊ី?

ខ៖ អត់មានចេះទេ ចេះតែភាសាខ្មែរសុទ្ធនឹងហាស

ក៖ ភាសារៀតណាម ថៃអីនឹងអ្វីអត់ចេះដែរនឹង?

ខ៖ អត់មានចេះទេនឹង

ក៖ អូ!!ចុះអ្វីធ្លាប់មានមិត្តភក្តិស្និទ្ធស្នាលដែរធំធាត់មកជាមួយគ្នាដែរទេអ៊ី?

ខ៖ អត់មានស្និទ្ធស្នាលអីទេ អូមានតែមួយទេនោះ

ក៖ នរណាគេដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ មានជំនាន់ឆ្នាំ1979ដល់ឆ្នាំ1975នឹងមានតែមួយនឹងនឹងជិតស្និទ្ធក្នាតែម្តងនឹង

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ីណា?

ខ៖ បាទនឹងហើយចឹង

ក៖ ចុះអ្វីធ្លាប់បានធ្វើអីគេខ្លះដែរជាមួយគាត់ហោសអ៊ី?

ខ៖ ធ្វើអីគេ?

ក៖ ដូចជាថាធ្លាប់បានលេងអីគេខ្លះដែរជាមួយគាត់ចឹងហោស
ជាមួយមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធរបស់អ៊ីហោស?

ខ៖ បានតែលេងសើចជាមួយគ្នាចឹងទៅ បានតែលេងស្មៅស្រូវ
ស្មៅពោតអីជាមួយគ្នាចឹងទៅណាស់

ក៖ អ្វីៗចឹងណាអ៊ី?

ខ៖ បាទ!!សប្បាយជាមួយគ្នាចឹងទៅណាស់

ក៖ អ្វី!!បាទអ៊ីបាទ

ចុះអ៊ីគិតថាអ៊ីទៅធ្វើការងារនៅវាលស្រែនឹងអ៊ីធ្លាប់បានទៅធ្វើអីគេដែរនៅណាអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំហោសក្លូរ

ក៖ ចឹងអ៊ីក្លូររាស់ណាអ៊ី?

ខ៖ នឹងហើយក្លូររាស់នឹងហាស

ក៖ នឹងដកស្ទូងអីដែរនឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទចេះទាំងអស់នឹងហាស

ក៖ អ្វី!!បាទអ៊ី ចុះអ៊ីគិតថាតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ពេលនេះហាស

អ៊ីគិតថាជីវិតរបស់អ៊ីធ្លាប់បានធ្វើអីគេខ្លះដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ ធ្វើតែក្លូរ ហើយនឹងរកត្រីនឹងហាសស្ទូងដកអីចឹងទៅប្រវត្តិមានតែប៉ុណ្ណឹងហាស

ក៖ ចុះអ៊ីគិតថាអ៊ីមានធ្លាប់បើកមុខរបរអាជីវកម្មលក់ដូរអីគេដែរទេអ៊ី?

ខ៖ អត់អត់ទេអត់ដែរមានដើមបើកអីផងនឹង

ក៖ ចុះអ៊ីមានធ្លាប់ចិញ្ចឹមសត្វចិញ្ចឹមអីទេ?

ខ៖ ចិញ្ចឹមជ្រូកនឹងហាស

ក៖ ចិញ្ចឹមជ្រូកណាអ៊ី?

ខ៖ ចិញ្ចឹមមាន់ចឹងទៅនឹងហាស នេះកូនប្រសាររបស់ខ្ញុំនឹង

ក៖ អ្វី!!ចុះអ៊ី?

ខ៖ ទើបតែការបាន5-6ឆ្នាំទេកូនប្រសារនឹងហាស

ក៖

ចុះអ៊ីគិតថាអ៊ីចិញ្ចឹមជ្រូកចិញ្ចឹមមាន់នឹងលក្ខណៈជាគ្រួសាររឺចិញ្ចឹមលក្ខណៈជាខ្នាតធំដែរអ៊ី?

ខ៖ ចិញ្ចឹមលក្ខណៈថាខ្នាតតូចនឹងហាស

ក៖ អូ!!ចិញ្ចឹមលក្ខណៈជាខ្នាតតូចហោសអ៊ុ?

ខ៖ ចិញ្ចឹមលក្ខណៈជាគ្រួសារនឹង

ចុះវាអត់មានដើមហោសចេះតែចិញ្ចឹមទៅតិចៗៗចឹងទៅរួច អាជីវកម្មចឹងទៅណាស់

ក៖ បាទអ៊ុបាទនឹងហើយ?

ខ៖ ជីវកម្មនឹងកាលជំនាន់ណាងយើងក្រដែរទៅ ដាក់ម៉ងដាក់អីមានត្រីបន្តិចបន្តួចចឹងទៅ ក៏បានមាននឹងខ្លះដែរទៅ

ក៖ បាទអ៊ុបាទនឹង?

ខ៖ បានលុយចឹងក៏ប៉ារស្រីការ៉ាអូខេចឹងទៅ

ក៖

ចុះអ៊ុគិតថាជីវិតរបស់អ៊ុនឹងមានការផ្លាស់ប្តូរអីគេដែរទៅអ៊ុតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ពេល នេះហាសអ៊ុ?

ខ៖ អត់ទេកាលណាងមានតែប៉ុណ្ណឹងមកទាល់ឥឡូវនឹងហាស

ក៖ អូ!!ចឹងទេហោសអ៊ុ?

ខ៖ កំសត់ដែរនឹងប៉ុន្តែទាល់តែមួយរយៈនឹងបានកូន2-3ឆ្នាំនឹងតើបានជួយចឹងទៅបានធ្ងរទៅ

ក៖ អូ!!ធ្ងរបានច្រើនហោសអ៊ុ?

ខ៖ កាលមុននឹងវេទនាណាស់តែម្តងនឹងនៅតែបីចឹងតែម្តងនឹង

ក៖ អូ!!បាទអ៊ុបាទ?

ខ៖ នឹងហើយរកតែត្រីនឹងហាស បេះត្រកូនចឹងទៅយកមក

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖ រាល់តែថ្ងៃទៅបេះដៃរកូនមិនអោយទៅទេប៉ុន្តែខ្ញុំចេះតែទៅចឹងទៅណាស់
បានលុយយើងយកមកអោយមីនេះនៅពៅគេនឹងហាស

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ យើងចេះតែទុកលុយអោយវាខ្លះវិញចឹងទៅណាស់ ចេះតែអោយហូបអោយអីចឹងទៅ

ក៖ អោយបាយអោយអីចឹងទៅ?

ខ៖ នឹងហើយយើងរកខ្លួនឯងខ្លះអីចឹងហាស

ក៖ ចុះអ៊ីគិតថាអ៊ីចូលចិត្តពិសារម្ហូបអីគេដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំហោសខ្ញុំចូលចិត្តសម្លគ្រប់មុខសម្លប្រហើរ សម្លម្ហូរចឹងទៅ ម្ហូរគ្រឿងចឹង
ប្រហុកចិត្រាំ

ក៖ អូ!!ចូលចិត្តសម្លម្ហូរគ្រឿងដែរហោសអ៊ី?

ខ៖ អត់មានទេ

ក៖ ចុះកាលពីនៅក្មេងនឹងអ៊ីចូលចិត្តលេងល្បែងប្រជាប្រិយអីគេខ្លះដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ ចូលចិត្តលេងនឹងចូលចិត្តលេងឈ្នួង លេងអង្កញនឹង រាំវង្សចឹងទៅហោស
អូសប្បាយណាស់

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ ហើយទើបតែឥឡូវនឹងយ៉ាងម៉េចទេនេះបាត់ឈឹងនឹងហាសឆ្នាំនឹងហាស

ក៖ អូចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ លេងឈ្នួងនឹងលេងជាចក្សាលជង្គង់មួយអស់នឹង

ក៖ ចុះអ៊ីគិតថាអ៊ីមានចេះច្រៀងទេអ៊ី?

ខ៖ អត់ចេះទេ

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ីចូលចិត្តច្រៀងដែរអត់អ៊ី?

ខ៖ ចុះមកសំភាសន៍នឹងមកពីខាងណាវិញ?

ក៖ បាទបងមកខាងសកលវិទ្យាល័យមួយដែរនៅអាមេរិចហាសបង

ខ៖ ត្រូវហើយបងដើរដូនមួយនៅអាមេរិចនឹង

ក៖ ហើយគេដាក់មួយនឹងទុកអោយកូនចៅខ្មែរបានស្គាល់ពីប្រវត្តិឪពុកម្តាយ
ទុកអោយកូនចៅរបស់គាត់បានស្គាល់ចឹងហាសបង?

ខ៖ ហើយម៉េចបានអូនឯងមកសំភាសន៍គាត់ចឹង

ក៖ ដោយសារតែយើងមកសំភាសន៍ប្រជាជនខ្មែរទាំងអស់នឹងហាសបង
ដើម្បីទុកអោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយៗពួកគាត់បានស្គាល់ពីប្រវត្តិរបស់ឪពុកម្តាយទេបង?

ខ៖ ស្មានតែទៅយកអីមកជួយខ្មែរ

ក៖ អូ!!អត់ផងនឹងបង ប៉ុន្តែអ៊ុចូលចិត្តច្រៀងទេ?

ខ៖ ចូលចិត្តតែរាំនឹងគាត់ច្រៀងអត់កើតទេប៉ុន្តែចង់ច្រៀងណាស់នឹង

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖ បាទនឹងហើយ

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ុចូលចិត្តស្តាប់បទចំរៀង?

ខ៖ បាទនឹងចូលចិត្ត

ក៖ ប៉ុន្តែលក្ខណៈបទសម័យវីមួយក៏បទបុរាណដែរអ៊ុ?

ខ៖ ដូចបទញីកែងជើងអីចឹង ទេដូចបទស៊ីស៊ីសាម៉ុតអីចឹងទៅណាស់

ក៖ អូ!!ចឹងទេហោសអ៊ុ?

ខ៖ បាទដូចជាណាយ វ៉ាន់ណោត កែវសាវ៉ាត់ អីចឹងទៅ

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖ បើបុរាណនឹងចូលចិត្តស្តាប់ទាំងអស់ ប៉ុន្តែឥឡូវនឹងមិនសូវទេនឹង។

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖ ចេះនេះទេចេះតែលេងសើចង់ទៅ កាលពីមុននឹងចូលចិត្តស្តាប់ទាំងអស់នឹងហាស អាបទបុរាណនឹងហាស។

ក៖ ចុះអ៊ីមាននរណាគេម្នាក់នៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់អ៊ីចេះលេងឧបករណ៍ភ្លេងដែរទេ ឧទាហរណ៍ថាលក្ខណៈភ្លេងខ្មែរ?

ខ៖ ភ្លេងខ្មែរនឹងអត់មានទេ។

ក៖ នឹងភ្លេងសៀមអីចឹងហាស?

ខ៖ ខ្ញុំនៅនេះនឹងអត់មានទេ ចៅនឹងក៏អត់មានដែរនឹង។

ក៖ បងប្អូនអីក៏អត់មានចេះលេងដែរហោសអ៊ី?

ខ៖ បងប្អូនណោះមាននោះខាងពិនពាតនឹងហាសក្លាយ។

ក៖ ចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទក្លាយនឹងហាស បើក្លាយនឹងមានម៉ាកំណរនឹងនៅលើហោស ចេះលេងភ្លេងពិនពាត ចេះ។

ក៖

ចុះអ៊ីគិតថាផ្ទះរបស់អ៊ីនឹងមានលក្ខណៈបែបណាដែរអ៊ីតាំងពីក្មេងរហូតមកដល់ពេលនេះ ហាស?

ខ៖ ផ្ទះកាលនៅពីក្មេងហោស។

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ផ្ទះកាលនៅពីក្មេងនឹងនៅជាមួយឪពុករបស់ខ្ញុំនឹងផ្ទះក្បឿង ប៉ុន្តែជញ្ជាំងស្លឹក ប៉ុន្តែធំហាសណាស់។

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ បណ្តោយនឹងចូល15ម៉ែត្រហោស។

ក៖ បាទៗៗនឹងអ៊ី?

ខ៖ បណ្តោយពីសង្គមហាស ហើយជញ្ជាំងនឹងស្លឹក ហើយរនាបនឹងឬស្សីនឹង។

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ នឹងកាលពីជំនាន់ខ្ញុំនៅតូចចឹងទៅណាស់។

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ ហើយមកដល់ឥឡូវនឹងផ្ទះរបស់ខ្ញុំនឹងមានតែប៉ុណ្ណឹង។

ក៖ ប៉ុន្តែនរណាគេជាអ្នកសាងសងដែរអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំខ្លួនឯងនឹងហាស។

ក៖ អ៊ីចេះធ្វើផ្ទះហោសអ៊ី?

ខ៖ ជួយធ្វើគេចឹងទៅ យកគេមួយចឹងទៅយើងធ្វើជាមួយគ្នាចឹងទៅណាស់។

ក៖ គេធ្វើខ្លះនឹងយើងធ្វើខ្លះដែរចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទកូនអីនឹងជួយធ្វើចឹងទៅនឹង។

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ ចុះយើងថវិការតិចនោះអី។

ក៖ បាទអ៊ី ចុះអ៊ីគិតថាអ៊ីមានចេះជំនាញអីដែរអ៊ីចេះស្ទាត់ជំនាញដែរអ៊ី?

ខ៖ ចេះស្ទាត់ហោសនឹង?

ក៖ បាទអ៊ីចេះអីគេដែរទៅ?

ខ៖ បើនិយាយទៅនឹងដដែលនឹងមុខរបរមានតែត្រកូនរកត្រីអីនឹង។

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ ហើយនឹងធ្វើស្រែអីនឹងហាស។

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទ

ចុះអ៊ីគិតថាជីវិតរបស់អ៊ីនឹងតាំងពីក្មេងនឹងអ៊ីមានជួបការលំបាកអីគេខ្លួនអដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ លំបាកនឹងយើងនៅបឹងដាក់ម៉ង់សន្ទូចនឹងតែម្តងនឹង។

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ខ្ញុំកំសត់ណាស់នឹង។

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ សន្ទូចម៉ង់នឹងមួយថ្ងៃៗៗនឹង។

ក៖ ចុះអ៊ីតិតថាកាលពីក្មេងនឹងអ៊ីមានការលំបាកអីគេដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ មានការលំបាករត់គ្រាប់ជ្រោងនឹង។

ក៖ អូ!!រត់គ្រាប់ជ្រោងហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទនឹងហើយ។

ក៖

ចុះអ៊ីតិតថាកាលពីជំនាន់ពលពតនឹងជំនាន់លុណនុលនឹងអ៊ីធ្លាប់ជួបការលំបាកអីគេដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ ជំនាន់លុណនុលនឹងខ្ញុំរត់គ្រាប់ជ្រោងនឹងហោស
អើយនិយាយពីជ្រោងទៅក្របៅអាចម៍កុកនឹង
ខ្ញុំចង់សំភាសន៍លេងទុកអោយបងខ្ញុំស្តាប់ចឹងហោស។

ក៖ អត់អីទេអ៊ីចាំបន្តិចទៀតនឹងខ្ញុំសំភាសន៍អ៊ីចឹងហោស។

ខ៖ និយាយពីគ្រាប់ជ្រោងនឹង។

ក៖ ចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ ជ្រោងទៅនាំគ្នាវេទនាណាស់នឹង នៅក្នុងប៉ារពួននឹងហោស។

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖

ពូននៅក្នុងប៉ារ៉ូនីងហើយនិយាយពីថាពិបាកវេទនាទៅណាស់ពិបាកនៅក្នុងជំនាន់លុនណុល នឹងតែម្តងនឹងហោស។

ក៖ បាទអ៊ុំបាទនឹងហោស?

ខ៖ ដល់ពេលដែរអាពតនឹងគេអោយបោចស្មៅនឹងគេអោយអីចឹងទៅគេអោយវែកដីនឹងហោស។

ក៖ ចឹងណាអ៊ុំណា?

ខ៖

គេអោយវែកដីអាបង្កើតផ្ទះសំបែងនឹងគេកាត់ជាពីរកាលពីក្មេងៗហោសចុះយើងនៅសប្បាយហោស កាលណាឯយើងនៅចូរដែរហោស។

ក៖ ប៉ុន្តែពេលណាអ៊ុំនៅអាយុប៉ុន្មានដែរអ៊ុំ?

ខ៖ យើងអាយុច្រើនដែរតើអាយុ17-18ឆ្នាំហើយប៉ុន្តែយើងក្រិនហោសនឹង។

ក៖ អ្វី!!បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ យើងក្រិនយើងក្រះនឹងហោស ដើរវែកហើយចេះតែដើរតះតាស់យើងចេះតែសប្បាយចឹងទៅណាស់ មិនដឹងស្លាប់មិនដឹងអីទេចេះតែទៅហើយនឹងហោស។

ក៖ យើងចេះតែទៅហើយនឹងអ៊ុំ?

ខ៖ គេអោយធ្វើនឹងចេះតែធ្វើទៅនឹងហោសបាទកាលពីជំនាន់ណាឯហោស។

ក៖ បាទចុះអ៊ុំគិតថាកាលពីជំនាន់ពលពតនឹងអ៊ុំមានការលំបាកអីគេខ្លះដែរទៅអ៊ុំ?

ខ៖ លំបាកគេកៀបសង្កត់នឹងហោសយើងដើរទាល់តែត្រង់ផ្លូវហោស បើយើងអស់ស្រួលហោសជូនកាលនឹងគេយកទៅសំលាប់ចោលហោសហើយគេចង់សម្លាប់យើងទៀតចឹងទៅណាស់។

ក៖ បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ យើងចេះតែធ្វើការងារចឹងទៅ យើងធ្វើអត់ដឹងអត់លីទៅនឹងហោស។

ក៖ បាទចុះពេលណាឯងគេអោយទៅធ្វើអីគេខ្លះដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ ទៅនឹងគេមានអោយទៅនេះនឹងទៅវែកអាចម៍គោ នឹងកាប់កន្ត្រាំងខែត។

ក៖ ប៉ុន្តែពេលណាឯងអ៊ីគេអោយជំលាស់ទៅណាដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ នេះនៅព្រែកហូរនឹងហាស។

ក៖ អូ!!អ៊ីនៅព្រែកហូរហោសអ៊ី ចុះអ៊ីនៅជាកងចល័តគេវីយ៉ាងណាដែរអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំនៅកងកុមារនឹងហាស។

ក៖ នៅកងកុមារណាអ៊ី?

ខ៖ ខ្ញុំវាត្រូវយុវជនតែត្រូវវានៅតូចពេកនឹងគេអោយនៅកុមារនឹងហាស។

ក៖ អូ!!នៅកងកុមារចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទនឹងកងកុមារនឹង។

ក៖ អូ!!បាទចុះអ៊ី?

ខ៖ ចុះនៅប៉ុននេះនឹងអាយុ17-18ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅក្រិនហោស ខ្ញុំនៅក្រិននឹងហាស។

ក៖ បាទអ៊ីចុះ?

ខ៖ ចុះមានពុទ្ធសាសនាអីទេពេលសុំគេទៅបទដឹងនឹងមានទៅគួរក្រឡាវែកអីទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំពេលដែរហាត់នឹង លួចគេចខ្លាចដែរចឹងទៅ។

ក៖

ចុះអ៊ីគិតថាពេលណាឯងគេអោយអ៊ីនៅជាមួយក្រុមគ្រួសារវីមួយក៏អោយអ៊ីជាកងកុមារទេអ៊ី?

ខ៖ នៅជាមួយកងកុមាររហូតនឹងហាសអស់3ឆ្នាំនឹង8ខែនឹងហាស នៅរហូតនឹង។

ក៖ ប៉ុន្តែអ៊ីគេអោយវែកតែដីទេណាអ៊ី?

ខ៖ បាទនឹងហើយវែកដី បោចស្មៅក្នុងស្រូវនឹងកាប់កន្ត្រាំងខែត វែកអាចម៍គោ។

ក៖ ចុះរបបអាហារអីយ៉ាងម៉េចដែរទៅអ៊ី?

ខ៖ របបអាហារនឹងហូបល្មមនឹងជួនកាលទៅដាក់បបរគោកចឹងទៅ
ជួនកាលទៅបាយបិះៗចឹងទៅ។

ក៖ បាទៗបាទអ៊ុំបាទ?

ខ៖ លាយត្រកូននឹងខ្នុរអីចឹងទៅណាស់។

ក៖ បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ មានខ្មៅទឹកបិះៗចឹងទៅណាស់ចេះតែហូបចឹងទៅ។

ក៖ បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ អោយចេះតែរស់ៗទៅនឹងហាស។

ក៖ ចុះរហូតទាល់តែដាច់ពលពតថ្មីៗនឹងអ៊ុំធ្វើអីគេដែរទៅអ៊ុំ?

ខ៖ ខ្ញុំបានចេញមកវិញនឹងហាស។

ក៖ នៅក្នុងឆ្នាំប៉ែតជាងនឹងហាស?

ខ៖ នៅឆ្នាំប៉ែតជាងហោស នៅឆ្នាំ1979ហី?

ក៖ អុំ!!បាទនៅឆ្នាំ1979នឹង?

ខ៖ នឹងខ្ញុំធ្វើស្រែធ្វើចំការនឹងជំនាន់។

ក៖ ប៉ុន្តែពេលណាអ៊ុំបានមកនៅជាមួយគ្រួសារហើយណាអ៊ុំ?

ខ៖ ខ្ញុំមកនៅជាមួយគ្រួសារជាមួយម្តាយនឹងខ្ញុំអត់ទាន់មានប្រពន្ធទេនឹង។

ក៖ អុំ!!បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ នឹងហើយនៅជាមួយម្តាយនឹងហាសធ្វើស្រែនឹង។

ក៖ ចុះរហូតដល់អ៊ុំមានគ្រួសារនឹងអ៊ុំគិតថាអ៊ុំមានការលំបាកអីគេដែរទៅអ៊ុំ?

ខ៖ កាលលំបាកនឹងវេទនារឿងដាក់ម៉ងដាក់អីនឹងកូនអើយវេទនាណាស់

ចុះដីបឹងនឹងគេមិនមានដង្ហៅ។

ក៖ អុំ!!បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ ចុះនៅពេលដែលយើងដាក់ចឹងទៅគេមិនចាប់យកម៉ែងនឹងហាស។

ក៖ ទាល់តែយើងទៅសុំគេមែនទេអ៊ុ?

ខ៖ ចុះយើងទៅសុំគេប៉ុន្តែគេមិនអោយទេនឹង។។

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖ គេមិនអោយយើងទេហើយយកទៅអស់ៗៗតែម្តងនឹងហើយយើងទិញទៀតចឹងទៅ។

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖

ទៅជឿបងប្អូនចាមចឹងទៅគេអោយបានមួយដៃពីរដៃចឹងទៅដាក់ទៀតចឹងកំសត់ណាស់នឹង ដល់ហើយគេយកទៀតចឹងទៅ

ក៖ ដាក់បានគេយកទៅទៀតចឹងទៅ?

ខ៖ នឹងហើយគេយកទៀតចឹងទៅនឹង ជូនកាលយើងនៅព្រំប្រទល់ណែដីរាស្ត្រនឹងហាស។

ក៖ បាទអ៊ុម៉ែចទៅ?

ខ៖ អត់មានត្រូវទេទាល់តែទៅលួចគេ។។

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ុ?

ខ៖ ទាល់តែយកទៅផ្លាងនៅដីដង្ហោនឹងបានត្រូវដីឡូនឹងហាស។

ក៖ ប៉ុន្តែឥឡូវនឹងដីវភាពរបស់អ៊ុនឹងបានធូរធារជាងមុនហើយណាអ៊ុ?

ខ៖ បានធូរកូនចិញ្ចឹមនឹងហាស។

ក៖ បាទអ៊ុបាទនឹងហោស?

ខ៖ បានកូនធំចិញ្ចឹមនឹងហាស។

ក៖ បាទអ៊ុចុះអ៊ុគិតថាអ៊ុបានឆ្លងកាត់ការលំបាកទាំងអស់នឹងដោយរបៀបណាដែរទៅអ៊ុ?

ខ៖ របៀបវាយយើងចេះតែអត់ដើមអត់អីនឹងយើងចេះតែ លំបាកវេទនាចឹងហាសអូន
យើងក្រហាសចុះថាម៉េចយើងក្រហាស វាអត់មានហាស។

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹងហោស?

ខ៖ បានចាប់ដៃគ្នាមកដូចជាអត់មានដើមរកស៊ីតែម្តងនឹងហាស
ម្តាយក៏អត់ខាងស្រីខាងប្រុសនឹងក៏គាត់អត់មានដែរទាំងអស់ទាំងសងខាងនឹងហាស។

ក៖ ចឹងយើងចាប់ផ្តើមរកខ្លួនយើងណាអ៊ី?

ខ៖ បាទយើងរកតែខ្លួនយើងនឹងហាស។

ក៖

បាទអ៊ីចុះអ៊ីគិតថាពេលណាដែរអ៊ីគិតថាជាពេលដែរសប្បាយនៅក្នុងឆាកជីវិតរបស់អ៊ីដែរ
ទៅ?

ខ៖ នេះសប្បាយដែរកូនអោយធ្វរឥឡូវនឹងវារៀងធ្វរដែរចឹងនឹងហាស។

ក៖ បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ យើងសប្បាយបន្តិចទៅណាស់វាមិនទាន់អីនេះទេ
សប្បាយដែរពេលដែរកូននាំទៅលេងនៅព្រះវិហារ។

ក៖ អូ!!ចឹងហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទទៅបូកគោចឹងហាសឥឡូវនឹង

ក៖ អូ!!អ៊ីដើរលេងដែរហោសអ៊ី?

ខ៖ បាទនឹងហើយនឹង ទៅកំពត់ទៅកំពង់សោមអីនឹងហាស ទៅអង្គរវត្តអីចឹងទៅ។

ក៖ អូ!!បាទអ៊ីបាទនឹង?

ខ៖ ទៅប៉ែលិននឹងហាស។

ក៖ បាទអ៊ីបាទ?

ខ៖ ទៅបន្ទាយមានជ័យចឹងទៅណាស់។

ក៖

ចុះអ៊ុំគិតថាតាំងពីក្មេងនឹងអ៊ុំគិតថាអ៊ុំស្រមៃថាចង់ធ្វើអីដែរទេពេលដែរធំឡើងចឹងហាស?

ខ៖ ក្តីស្រមៃនឹងមានតែថាពេលដែរចាស់នឹងទៅអោយបានសប្បាយ

កុំអោយកើតទុកអោយកូនធូរធារ

អីចឹងទៅអោយយើងបានមានសុខទុកទៅណាស់កុំអោយ ថាពិបាកអីចឹងទៅណាស់។

ក៖ បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ អោយបាននៅផ្ទះនឹងនៅមើលតែចៅនឹងមើលអីចឹងទៅ កុំអោយថាពិបាកដូចពីមុន។។

ក៖ កុំអោយដូចពីមុនៗៗចឹងហោសអ៊ុំ?

ខ៖ បាទនឹងហាសពីមុនចឹងទៅណាស់ នឹងខ្ញុំស្រមៃតែប៉ុណ្ណឹង។

ក៖ បាទអ៊ុំបាទនឹងហាស?

ខ៖ ប៉ុន្តែវាមិនបានដូចប្រាថ្នានឹងហាស។

ក៖ ទៅអោយបានដូចសេចក្តីបំណងនឹងហោសអ៊ុំ?

ខ៖ បាទនឹងហើយចឹង អោយបានដូចបំណងនឹងហាស។

ក៖

ចុះបើសិនជាចង់អោយអ៊ុំផ្អែផ្គាំទៅកូនចៅជំនាន់ក្រោយៗៗនឹងតើអ៊ុំចង់ផ្អែផ្គាំអីទៅពួកគាត់ដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ផ្អែអីនឹងកូនជំនាន់ក្រោយនឹងកុំអោយវាសេបគ្រឿងញៀន ដើរលេងខុសផ្លូវអីចឹងទៅ ដឹងតែយើងរៀនសូត្រអីចឹងទៅ ដឹងតែល្អចឹងទៅណាស់។

ក៖ អូ!!បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ អោយដូចកូនខ្មែរអោយល្អចឹងទៅ កុំអោយម៉ែឪពុកចិត្តអីចឹងទៅណាស់ អោយដើរតែត្រង់។

ក៖ អោយតាមកន្លងធម៌អីចឹង?

ខ៖ អោយតាមកន្លងធម៌អីចឹងទៅកូនណាស់។

ក៖ ចុះបើសិនជាអ៊ុំចង់អោយគាត់ជៀសរៀងវិញ
តើអ៊ុំចង់អោយពួកគាត់ជៀសរៀងអីគេវិញដែរអ៊ុំ?

ខ៖ ជៀសរៀងគ្រឿងញៀននឹងតែម្តងនឹងហាសតែម្តងនឹងហាស។

ក៖ អូ!!បាទអ៊ុំបាទ?

ខ៖ វាពិបាកណាស់រាល់ថ្ងៃនឹងហាសខ្ញុំឃើញស្តុមៗៗកូនអើយ។

ក៖ បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ ហើយប៉ូលីសចាប់យកទៅរាល់តែថ្ងៃនឹងអត់រៀងទៀតនឹងហាស។

ក៖ ត្រូវហើយអ៊ុំពួកគាត់ញៀនណាអ៊ុំ?

ខ៖ បាទនឹងហើយ អូយកូនអើយម្តាយឪពុកគេអត់លុយដើររកលុយគេយកទៅបង់នឹង។

ក៖ អូ!!បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ វាចឹងហាស ហើយវានឹងអត់រៀងតែម្តងនឹងហាស។

ក៖ បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ ចង់អោយវារៀងនឹងតែម្តងនឹងហាសកូនអើយ។

ក៖ បាទអ៊ុំត្រូវហើយនឹងអ៊ុំ?

ខ៖ ហើយប៉ូលីសនឹងវាមិនធ្វើចឹងទេវាចឹងពេញភូមិនឹងហាស។

ក៖ បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ ជួនកាលវាដើរលួចកង់លួចអីយើងចឹងទៅណាស់កូន។

ក៖ បាទអ៊ុំបាទនឹង?

ខ៖ ជួនកាលលួចកង់គេអីចឹងទៅ ចុះបើវាខូចអស់រលឹងហើយនឹងហាស។

ក៖ បាទត្រូវហើយអ៊ុំនឹង ចុះមានអីចង់ផ្តៃផ្តាំទៀតទេអ៊ុំ?

ខ៖ មានការផ្តៃផ្តាំយ៉ាងម៉េចដែរទៅអូន។

ក៖ ចុះអ្វីមានអីចង់ផ្អែផ្អាំទៅកូនចៅជំនាន់ក្រោយអីផ្សេងទៀតទេនឹង?

ខ៖ ចង់ផ្អែផ្អាំអោយមើលទឹកដីយើងអោយល្អ អោយគង់វង្ស ស្ថិតស្ថេរចឹងទៅណាស់។

ក៖ បាទអ្វីបាទនឹង?

ខ៖ អោយបានរីកចម្រើនចឹងទៅមុខនឹងអោយបានដឹងសំបូរសប្បាយដែរនឹងហាស
កុំអោយទឹកជីវ្យញចឹងទៅ។

ក៖ បាទអ្វីបាទនឹង?

ខ៖
អោយសប្បាយចឹងទៅនឹងហាសកូនខ្មែរនឹងកុំអោយមានសង្គ្រាមអីចឹងទៀតនឹងហាស។

ក៖ បាទអ្វីបាទ ចុះមានអីផ្សេងទៀតទេអ្វី?

ខ៖ អត់ហើយ តែខ្ញុំអស់នឹងគឺអស់តាមខ្ញុំនឹងហាស។

ក៖ បាទអ្វីចឹងជាចុងក្រោយនឹងខ្ញុំអរគុណច្រើនអ្វីដែរបានអោយខ្ញុំពិភាក្សាពីប្រវត្តិរបស់អ្វី
ហើយខ្ញុំនឹងដាក់ការសំភាសន៍ទាំងអស់នេះទៅក្នុងវេបសាយរបស់សាលា
ដើម្បីទុកអោយកូនចៅជំនាន់ ក្រោយៗរបស់អ្វីបានស្គាល់នឹងបានដឹង
នឹងបានស្គាល់ពីប្រវត្តិរបស់អ្វីនឹង។

ខ៖ បាទប្រវត្តិរបស់ខ្ញុំនឹងមានតែចឹងទេនឹង។

ក៖ នឹងបានស្គាល់ពីប្រវត្តិឪពុកម្តាយចឹងហាសអ្វី បាទអរគុណច្រើនអ្វី។

ខ៖ ប្រវត្តិយើងអ្នកក្រកូនអើយមានតែប៉ុណ្ណឹង។

ក៖ បាទអ្វីបាទអរគុណច្រើនអ្វី។